

Мене сто пати повече ми са харесва онова вино, което окиселява само малкото езиче. *К. II, 33.*

Окиснѣ *с. м. св. Окиснувамъ с. м. дл. окисну, окисаю. II.*

Окисъ *с. м. окисъ: Мѣдень окисъ. Л. Д. 1876 р. 90.*

Окичѣ *м. св. Окичувамъ м. дл. украсу, украсаю: Страны пълны; цвѣтъ румянъ съ бѣлостъ окыченъ. Ч. 58. Найпослѣ старыцата съ много хвалбы окыча (осыпаетъ похвалами) момче-то и склучива, че е добро да не испущатъ това добро мѣсто. Ч. 65.*

Окиоравѣж *м. св. ослѣпну (син. ослѣпѣж):* Лудийтъ конь или ще окѣравѣ, или окуцѣ. *Ч. 181.*

Оклиѡхнувамъ *м. дл. лѣлюсь, празднячаю. Бог. (ср. уклѡхнѣ).*

Оклопѣ *с. м. латы (син. брони):* Рыцари послаи желѣзень племъ и желѣзня брони (оклонг). *Л. 190.*

Окно *с. с. колесо (мельницы):* Малу вода що пушила, завъртнѣ деветъ окна, Деветъ окна воденици, А десето валапци. *М. 265.*

Око́ *с. с. Очѣ Овцѣ Очѣнце ум. I) глазь:* Та излезе мрена риба, Та излезе покрай море, Со крило-то ме попарека, Со око то ми потмигна. *М. 564. Удари го между две-тъ очи, Между очи, между танки вежди. Л. Д. 1876 р. 155. Твой-те очи два кладенца, Да испернишъ кошулява. М. 456. А що бѣше кусо петле! Искарай му десво оцѣ, Надвило му кусо петле. М. 276. Нощта прихлуни и до толкось замърча, щото ся невиджаше око съ око. X. I, 160. Нетрѣпва ми окото не боюсь: А на дете око не трепнува; Тегне дете по бѣли друмови. М. 173. Не мѣ (го) фѣнца (лѡви) окото ума не приложу: Собрале ми съ, набрали ми съ,—триста юнаци, Никого око не му го фати,—Да ми напра'итъ натъ море таванъ, Натъ таванъ лозие, по брегой дуни. М. 164. 3) взглядъ, точка зрѣнїя: Кога завладѣ пакъ-просташко-то онова чарбаджийско и убийствено за напра'дакъ-тъ на народъ-тъ ни око... Л. Д. 1876 р. 8. 3) древесная почка, завязь, колѣнице вѣтки: Тѣхъ прѣчки насичать двѣ педы на дълъшъ, и на долний край внимавать да ся присѣче подъ око (или коленце), и кѣту гы навързатъ на свои по 500 за едно, стягатъ гы хубаво съ скрѣбѣрь или дивъ лозинъ. Пк. 72. На вторахъ години рѣжътъ на лозие-то съ косерь или съ заванъ назъбена покаралы младочки, и оставятъ само едно око до чюкана, отъ кое покарватъ новы прѣчки и даватъ плодъ. Пк. 73. **Очи** *с. мн. ч., с. чл. Очитѣ* *глаза, очи:* Дай ми, боже, очи соколови. *М. 348. Прощавай-те, чърни очи, Ви от мене и азъ от вази. Д. 75, 14—15* Вочи карвави како огненъ пламень. *ib. р. ср. В. 167. Дана не ѣ одревила, Не сосъ ючи прогледнала. ib. 30. Како сърце боляло, така очи плакаше. М. р. 530 (посл.). Гавранъ гаврану очи не копатъ. ib. Не те имамъ за чърни**